



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 430/2017-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 31. augusta 2017 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného advokátom JUDr. Markom Belkom, LL.M., Fraňa Kráľa 1504, Čadca, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 13 C 227/2005, ako aj postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 5 S 145/2016 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 29. mája 2017 doručená sťažnosť [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava III (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 13 C 227/2005 (ďalej

aj „napadnuté konanie okresného súdu“), ako aj postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 5 S 145/2016 (ďalej aj „napadnuté konanie krajského súdu“).

2. Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ podal na okresnom súde 6. októbra 2005 „návrh na určenie neplatnosti žiadosti o uvoľnenie zo služobného pomeru“, o ktorom okresný súd v roku 2011 rozhodol rozsudkom tak, že jeho návrh zamietol. Na základe odvolania sťažovateľa krajský súd uznesením z 24. júna 2015 rozsudok okresného súdu z 30. júna 2011 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Od podania návrhu do rozhodnutia okresného súdu uplynula doba viac ako 5 a pol roka. Dňa 14. júla 2016 z dôvodu „príslušnosti“ odstúpil okresný súd vec krajskému súdu, ktorý od tohto momentu nevykonal žiadne právne relevantné procesné úkony, ktoré by smerovali k odstráneniu právnej neistoty sťažovateľa, v ktorej sa nachádza.

3. Sťažovateľ podal 8. marca 2017 sťažnosť na zbytočné prieskumy, ktorú predseda krajského súdu považoval za dôvodnú. Ďalej sťažovateľ uvádza, že sťažnosť podáva v zákonnej lehote od doručenia odpovede na jeho sťažnosť predsedovi krajského súdu. Podľa jeho názoru nie je spravodlivé, že v takej závažnej veci, akým prepustenie zo služobného pomeru (strata zamestnania) nepochybne je, nie je napadnuté konanie pred okresným súdom a krajským súdom do dnešného dňa právoplatne skončené.

4. Na základe uvedených skutočností sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd nálezom rozhodol, že jeho základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieskumov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu a krajského súdu v napadnutých konaniach porušené bolo. Krajskému súdu sa prikazuje, aby v konaní sp. zn. 5 S 145/2016 konal bez zbytočných prieskumov.

Sťažovateľ sa okrem toho domáha priznania finančného zadosťučinenia v sume 5 000 € a úhrady trov konania.

II.

5. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

6. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

7. O zjavne neopodstatnený návrh ide vtedy, ak ústavný súd pri jeho predbežnom prerokovaní nezistí žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie. O zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti smerujúcej proti zbytočným prieťahom v súdnom konaní ide predovšetkým vtedy, ak namietaným postupom orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva, ktoré označil sťažovateľ, a to pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom tohto orgánu a základným právom, porušenie ktorého sa namietalo, ale aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktorý vylučuje, aby ten orgán (okresný súd) porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takú možnosť reálne nepripúšťajú (III. ÚS 263/03, IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05, III. ÚS 342/08). Zjavná

neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy môže vyplývať aj z toho, že porušenie uvedených práv sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, v ktorom už o sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy označený všeobecný súd meritórne rozhodol pred jej podaním (II. ÚS 184/06), a preto už k namietanému porušovaniu týchto práv nečinnosťou tohto súdu v čase doručenia sťažnosti nemohlo dochádzať (m. m. II. ÚS 387/06). Ústavný súd môže pri predbežnom prerokovaní odmietnuť taký návrh, ktorý sa na prvý pohľad a bez najmenej pochybnosti javí ako neopodstatnený (napr. III. ÚS 199/02).

II.A K namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v napadnutom konaní

8. Zo sťažnosti a z obsahu spisového materiálu vyplýva, že pokiaľ sťažovateľ v časti sťažnosti namietal postup okresného súdu v napadnutom konaní z hľadiska porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd ju v tejto časti odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

9. Vychádzal z toho, že sťažnosť sťažovateľa bola ústavnému súdu doručená 29. mája 2017 a okresný súd vec odstúpil miestne a vecne príslušnému krajskému súdu, ktorý má v tejto veci príslušnosť konať ešte 14. júna 2016. Ústavný súd preto nemôže akceptovať názor sťažovateľa, že ju podal proti postupu okresného súdu včas alebo dôvodne. Okresný súd už tak žiadnym spôsobom nemôže v čase podania sťažnosti spôsobiť porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov a sťažovateľ bol navyše kvalifikovane zastúpený advokátom, preto si mal účinnejšie strážiť svoje práva vtedy, keď konanie pred okresným súdom ešte prebiehalo (*vigilantibus iura*).

10. Z uvedeného dôvodu ústavný súd sťažnosť v tejto časti odmietol z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

II.B K namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom krajského súdu

11. Ústavný súd zistil, že krajský súd v napadnutom konaní rozhodol uznesením sp. zn. 5 S 145/2016 z 30. mája 2017 tak, že zamietol návrh sťažovateľa, čím rozhodol takmer súčasne, ako sťažovateľ doručil túto sťažnosť ústavnému súdu. Navyše, sťažovateľ sa mohol dozvedieť na stránke všeobecných súdov na internete o tom, že bude 30. mája 2017 o 10.30 h vyhlásené rozhodnutie krajského súdu, a preto jeho sťažnosť na prietahy považuje ústavný súd v tejto etape konania ako účelovú a nedôvodnú (pozri aj dôvody odmietnutia uvedené v uznesení krajského súdu v bode 8 až 22, pozn.).

12. Od odstúpenia veci okresným súdom v napadnutom konaní (krajský súd rozhodol po 10 mesiacoch od momentu, keď mu bol spis okresného súdu odstúpený, pozn.) nemožno povedať, že krajský súd v napadnutom konaní porušil jeho základného právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. V súčasnosti rozhodnutie krajského súdu bolo doručené právnomu zástupcovi sťažovateľa 19. júla 2017, ako aj žalovanému 6. júla 2017.

13. Z judikatúry ústavného súdu tiež vyplýva, že nie každý prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (III. ÚS 199/02, I. ÚS 154/03). Pojem „zbytočné prietahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý možno vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne. Ak ústavný súd zistí, že postup všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prietahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, návrh odmietne ako zjavne neopodstatnený (I. ÚS 38/04, III. ÚS 24/04, III. ÚS 372/06).

14. Ústavný súd na základe vyhodnotenia okolností danej veci konštatuje, že hoci postup najmä okresného súdu, pred odstúpením spisu krajskému súdu v napadnutom konaní nebol optimálny, rozhodne sťažovateľ mal namietat' prietahy podstatne skôr, teda vtedy keď sa vec nachádzala ešte na okresnom súde. Sťažovateľ to však neurobil. Čo sa týka

priet'ahového postupu krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 5 S 145/2016, v tomto konaní tiež jeho údajná nečinnosť nedosiahla podľa názoru ústavného súdu taký stupeň závažnosti, ktorý by mohol jednoznačne viesť k záveru o porušení základného práva sťažovateľa na prerokovanie jeho veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

15. Vzhľadom na uvedené ústavný súd sťažnosť v časti, v ktorej sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva garantovaného čl. 48 ods. 2 ústavy postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 5 S 145/2016, podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre jej zjavnú neopodstatnenosť.

16. Keďže sťažnosť bola odmietnutá, ústavný súd sa už ďalšími návrhmi sťažovateľa na ochranu ústavnosti v nej uplatnenými nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 31. augusta 2017